

Regularitzar la prostitució

Els arguments a favor de regularitzar la prostitució (contracte de treball, impostos, drets i deures del professional i el client, límits de la publicitat…) són prou coneguts: les persones que l'exerceixen podrien acollir-se a la seguretat social, les empreses i els autònoms que s'hi dediquessin pagarien impostos, s'evitarien algunes situacions d'indefensió, tot i que no totes, és cert, i es podria promoure una millora en les condicions de treball, especialment en matèria salarial i de seguretat i higiene.

També hi ha arguments en contra, d'aquesta regularització. D'aquests, miraré de desmuntar-ne tres:

Diuen que és una expressió de la desigualtat entre la dona i l'home, perquè la gran majoria que s'hi dediquen són dones i la immensa majoria dels clients, homes. Tenen tota la raó, però també ho és, un reflex d'aquesta desigualtat, el món del rock i el pop (i l'ska, i la rumba, i el rap, i el Reggaeton, i el jazz…), per exemple, on més del 90 % dels músics i cantants que puguen a un escenari (al de la Festa Major Alternativa o al del Festival de Cap Roig, tant és) són homes, i no per això es proposa prohibir els concerts de música en directe, evidentment.

També insisteixen que en aquest negoci hi ha màfies, explotació i abusos de tota mena. I tornen a tenir raó. Per això mateix regularitzar-ho acotaria, que no eliminaria del tot, aquesta mena de delictes, i ajudaria a combatre'ls. Per altra banda, tots sabem que moltes de les situacions de treball forçat i semiesclavatge lligades a la prostitució tenen el seu origen en la pobresa i en la prohibició de viatjar lliurement entre els diferents estats. És això, precisament, el que hauríem de solucionar. Al capdavant, també es donen casos de situacions abusives i penoses en altres sectors de l'economia, com l'agricultura, el treball a la llar, l'hostaleria o determinades manufactures, i ningú proposa prohibir genèricament tals activitats, oi?

El tercer argument té a veure amb la consideració de la sexualitat i l'afectivitat com un valor superior que no es pot vendre ni comprar. Això pot ser cert per a molta gent, i tant, però no per a tothom. Si una cosa hem après i comencem a acceptar majoritàriament a aquestes alçades de segle és que hi ha tantes maneres d'entendre la sexualitat com persones i que el que per a alguns és un acte de gran transcendència existencial vinculat inevitablement a determinats sentiments i expectatives, per a d'altres no passa de ser una gimnàstica plaent però banal, o una forma divertida de conèixer gent. Ja n'hi ha prou de pensar que l'única sexualitat correcta és la que té a veure amb un determinat patró afectiu vinculat a l'amor romàntic i a la possibilitat de construir una família.

En aquest sentit, la legalització ajudaria a anar vençant una de les principals, si no la primera, dificultat amb què es troben les prostitutes: l'estigmatització social de la seva activitat. Una estigmatització afavorida per la situació d'al·legalitat, producte de dues ideologies temibles, el masclisme i el puritanisme.